

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 29. oktober 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 526	19/01845-2	Klage - Avslag på søknad om ny avkjørsel - Bekkeveien 5 (201906134)	1
Sak 527	19/01672-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103012 (201901914) - Schlepegrells gate 8	3
Sak 528	19/01674-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3100916 (201902026) - Huitfeldsgate 9 AS	9
Sak 529	19/01687-2	Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104252 - Frognerveien 9 B (201901943)	13
Sak 530	19/01948-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201902596) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 531	19/01950-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Grorud (201903055) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 532	19/01955-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201903286) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 533	19/01956-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Grorud (201903309) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 534	19/01959-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Grünerløkka (201903509) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 535	19/01961-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Stovner (201903078) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 536	19/01946-2	Klage- Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Alna (201903628) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 537	19/01947-2	Klage - Vedtak om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Grorud (201903197) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 538	19/01949-2	Klage - Bortfall av positiv vedtak om bytte av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201902963) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 539	19/01958-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Grünerløkka (201903367) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 540	19/01984-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Sagene (201903583) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 541	19/01957-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Bjerke (201903344) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 542	19/01960-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Stovner (201903571) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 543	19/01987-2	Klage - Avslag på søknad om leie av bolig i Omsorg+ - Bydel St. Hanshaugen (201903494) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 544	19/01989-2	Klage på vedtak om kommunal bostøtte - Bydel Sagene (201903411) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 545	19/01781-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201902390) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 546	19/01782-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Alna (201902595) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 547	19/01783-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902932) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 548	19/01784-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201902964) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 549	19/01824-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201903071) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 550	19/01826-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201903157) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 551	19/01827-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201903203) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 552	19/01829-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Alna (201902850) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 553	19/01830-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902933) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 554	19/01831-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Stovner (21902934) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 555	19/01832-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201902935) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 556	19/01962-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Bjerke (201903339) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 557	19/01963-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201903041) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 558	19/01965-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Stovner (201903182) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 559	19/01966-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201903205) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 560	19/01967-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201903218) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 561	19/01968-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201903276) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 562	19/01969-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grorud (201903322) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 563	19/01971-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel St. Hanshaugen (201903397) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 564	19/01865-2	Klage på inntak med fortrinnsrett til videregående skole (201905414) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 565	19/01988-2	Begjæring om utsatt iverksettelse - Gjelder tilbud om dagsenterplass - Bydel Gamle Oslo (201903506) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 566	19/01990-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 29. oktober 2019

Sak 526 Klage - Avslag på søknad om ny avkjørsel - Bekkeveien 5 (201906134)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 27.09.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 13.09.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Bakgrunn

Eiendommen Bekkeveien 5 er seksjonert med to eierseksjoner. Hver seksjon er tildelt egne utearealer på tomten i tillegg til et fellesareal. Eiendommen har en eksisterende avkjørsel som går inn til fellesarealet på tomten.

Søknad

Plan- og bygningsetaten har mottatt søknad om å åpne gjerde mot vei lenger vest på eiendommen for å etablere en ny avkjørsel i tillegg til den eksisterende. Søker og tiltakshaver er Mette Bjørnstad.

Nabomerknader

Det foreligger ikke merknader fra naboer i saken.

Vedtak om avslag på søknad om avkjørsel

Plan- og bygningsetaten avsto søknaden i vedtak av 07.08.2019. Avslaget er begrunnet med at Oslo kommune har en fast praksis på ikke å godkjenne flere enn én avkjørsel per eiendom. Hensynet bak denne praksisen er at avkjørsler representerer potensiell ulykkespunkt slik at det ut fra trafikksikkerhetsmessige hensyn ikke er ønskelig med flere slike punkter enn nødvendig. Unntak kan tenkes ved større eiendommer hvor terrengets utforming krever flere avkjørsler for atkomst til forskjellige deler av eiendommen. Den omsøkte eiendommen ligger i forholdsvis flatt terreng og eiendommen har en rett grense mot Bekkeveien. Etaten vurderer eiendommen til ikke å ha slike spesielle behov som tilsier at flere avkjørsler er nødvendig. Plan- og bygningsetaten vurderer at tiltaket med å etablere ny avkjørsel og dermed to avkjørsler til eiendommen vil være i strid med hensynet til trafikksikkerheten langs Bekkeveien og kommunens praksis om ikke å godkjenne mer enn én avkjørsel per eiendom.

Avslaget er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav d og § 28 første ledd. Klage på vedtak om avkjørsel etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, Rundskriv 6/2017.

Klage

Avslaget er påklaget av Mette Bjørnstad i e-post av 18.08.2019. Klager er part med klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29. Klagen anses for å være i samsvar med fvl. § 32.

Klager anfører bl.a. at det ikke er praktisk mulig å kjøre gjennom eksisterende port og inn på tomten. Klager viser til at porten er for smal og det er ikke mulig å svinge 90 grader uten å

treffe huset. Det er også to kummer på stedet som det ikke er beregnet å kjøre biler over. Klager viser også til at tiltaket medfører mindre trafikkfare og lettere fremkommelighet for bl.a. renovasjon ved at biler parkeres inne på tomten fremfor i gateløpet. Klager påpeker også at det er mange eiendommer i nabolaget med flere avkjørsler.

Det vises til klagen i sin helhet, vedlegg 5.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak om avkjørsler etter vegl. §§ 40 – 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg, gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også veiledere for krav til avkjørsel.

Plan- og bygningsetaten mener det er mulig å benytte samme avkjørsel for begge seksjoner på eiendommen. Eiendommen er forholdsvis flat og det er omtrent syv meter fra huset og ut til avkjørselen, noe som normalt vil være tilstrekkelig for å komme seg inn og få snudd foran bygningen. Det vil uansett være mulig å kjøre rett frem ved siden av bygningen på østsiden og deretter rygge inn foran huset. Etaten tilføyer at det er mulig å søke om endring av eksisterende avkjørsel både når det gjelder bredde og plassering.

Oslo kommune har en fast praksis på ikke å godkjenne flere enn én avkjørsel per eiendom. Hensynet bak denne praksisen er at avkjørsler representerer potensiell ulykkespunkt slik at det ut fra trafikksikkerhetsmessige hensyn ikke er ønskelig med flere slike punkter enn nødvendig. Plan- og bygningsetaten må følge gjeldende praksis for godkjenning av avkjørsler, og for denne konkrete eiendommen mener etaten at forholdene ligger godt til rette for at begge seksjoner skal kunne benytte den samme avkjørselen til eiendommen.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til Oslo kommunes veileder for avkjørsel i ytre sone hvor det fremkommer at som hovedregel skal antallet avkjørsler begrenses på grunn av at de er potensielle ulykkespunkter.

Det faglige sekretariat ser at den eksisterende avkjørselen til eiendommen er noe smal da portåpningen etter det i saken oppgitte er 2,2 meter. Det faglige sekretariat vurderer som Plan- og bygningsetaten at den eksisterende avkjørsel evt. kan oppgraderes gjennom søknad om utvidelse eller flytting fremfor å opprette en ny avkjørsel i tillegg til den eksisterende. Ettersom det foreligger en sammenheng mellom antallet avkjørsler på en vei og potensielle ulykkespunkter, taler klare trafikksikkerhetshensyn for at antallet avkjørsler begrenses til det strengt nødvendige.

Det faglige sekretariat viser til at tomten er flat og har en slik beskaffenhet at én avkjørsel vil være tilstrekkelig for begge boligseksjonene. Det foreligger etter sekretariatets syn ingen

forhold som tilsier noen nødvendighet av to avkjørsler til eiendommen. Sekretariatet mener derfor som Plan- og bygningsetaten at seksjonssameiet i Bekkeveien 5 må følge den generelle praksisen som gjelder i Oslo kommune med hensyn til antall avkjørsler lagt til enkelteiendommer.

Sekretariatet finner at Plan- og bygningsetatens vedtak om avslag av 07.08.2019 er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og innstiller på at klagen ikke tas til følge.

Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Det er en forutsetning for å anlegge ny avkjørsel til Bekkeveien 5 at denne godkjennes av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40-43. Etter Oslo kommunes veileder for avkjørsel skal som hovedregel antallet avkjørsler begrenses på grunn av at de er potensielle ulykkespunkter.

Klagenemnda viser til at eiendommen Bekkeveien 5 er flat og har en slik beskaffenhet at én avkjørsel vil være tilstrekkelig for begge boligseksjonene. Klagenemnda viser til at den omsøkte løsning innebærer et nytt potensielt ulykkespunkt med virkning for trafikksikkerheten, og det foreligger ingen forhold som tilsier at mangler ved den eksisterende avkjørselen ikke i stedet kan søkes oppgradert ved ev. flytting eller utvidelse av avkjørselsbredde.

Klagenemnda legger derfor til grunn at gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 hva gjelder trafikksikkerhet ikke er oppfylt.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01672]

Sak 527 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3103012 (201901914) - Schlepppegrells gate 8

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 29.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103012 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 5. februar 2019 ble det i Schlepppegrells gate 8 observert istapper som hang ned fra taket. Det var ikke satt opp avvisere. Oslo brann- og redningsetat ble rekvirert for å rydde taket, og det ble ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Thorbjørn Midling-Jenssen og Anne-Lise Lech-Hanssen er, som eiere av bygården, part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 12. februar 2019. Klage ble fremmet 26. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseieren er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

Klagers anførsler

Klager avviser Bymiljøetatens påstand om at det hang istapper langs hele bygningen, og påstanden om at det er holdeplass på begge sider. Klager mener de omtalte trikkestoppene er langt unna klagers bygård.

Klager anfører at det kun henger en liten istapp midt på bygget, og to-tre små istapper på høyre side av bygget. Disse hang trygt i snøfangeren.

Videre anføres at klager har kontrollert snømengden på taket, og eventuelle istapper, hver dag gjennom hele vinteren slik at dette skal være trygt. Bygården har gode snøfangere på taket, og det er montert et ekstra sett snøfangere lenger oppe på taket. I tillegg er det varmeledninger i alle takrennene.

Klager påpeker at dersom Brann- og redningsetaten hadde oppfattet deres to-tre små istapper som farlige, burde de ha slått ned disse. Det vises på bildene at Schlepppegrells gt. nr. 10 også hadde istapper langs hele bygningen, og klager lurte på om det er ilagt bot for disse.

1.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker innledningsvis at når det ilegges et miljøgebyr har etaten liten plass til å skrive ned kommentarer til mottaker og internkommentarer. Derfor er mange kommentarer basert på stikkord og korte setninger, som sammen med foto skal bidra til å forklare hvorfor det ble ilagt et miljøgebyr.

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet, og de vedlagte bildene viser at det forelå fare for takras ved illeggelsen.

Bymiljøetaten mener det ikke er tilstrekkelig å stole på at snøfangere på taket og varmekabler i takrenna skal forhindre rasfare fra taket. Dette er virkemidler som gårdeier kan benytte, men det fritar ikke gårdeier fra plikten til å henge opp avvisere og rydde taket. Bymiljøetaten viser til en sak etaten mener har paralleller til den foreliggende, som ble behandlet i klagenemnda 29. januar 2019 (sak 51):

Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården. Denne handlingsplikten utløses ikke bare når snø og/eller is raser ned fra taket, men når det «truer med å falle» ned. At det er installert varmekabler i takrenna fritar ikke gårdeier fra å henge opp avvisere og rydde taket manuelt. Det vises tydelig av vedlagt fotodokumentasjon at snøen har lagt seg som et tykt lag over takrenna, foran nettinggjerdet. Klagenemnda mener det tykke snølaget truer med å rase ned, og følgelig skulle gårdeier ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende og deretter besørget rydding av taket manuelt.

Etaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Det er i tillegg anlagt en bussholdeplass litt lengre ned i gaten, og på andre siden av veien ligger en trikkeholdeplass. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 6. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103012 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper hengende fra taket, og det ikke var satt opp avvisere.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager avviser Bymiljøetatens påstand om at det hang istapper langs hele bygningen, og påstanden om at det er holdeplass på begge sider. De omtalte trikkestoppe er langt unna klagers bygård. Klager anfører at det kun henger en liten istapp midt på bygget, og to-tre små istapper på høyre side av bygget, som hang trygt i snøfangeren.

Faglig sekretariat vil for det første understreke at det ikke er avgjørende om det er trikkestopp eller busstopp rett utenfor bygården. Avgjørende er om snø eller is truer med å falle mot *offentlig sted*. Det kan, etter sekretariatets syn, ikke være tvil om at fortauet utenfor Schleppegrells gate 8 er et offentlig sted.

Videre vil faglig sekretariat bemerke at det av Bymiljøetatens bilder tydelig går fram at det var en ikke ubetydelig mengde snø på taket, i tillegg til flere istapper. Det har ikke betydning for gyldigheten av illeggelsen om det var snakk om istapper *langs hele bygningen*, slik det står beskrevet på miljøgebyret, og som klager bestrider, eller om det var snakk om noen istapper midt på og på siden av bygningen. Avgjørende er at det faktisk var istapper på taket som truet med å falle ned. Istappene hang ned fra taket, og det vises også et overheng av snø utenfor snøfangerne. Faglig sekretariat mener det går klart fram av bildene at både snø og is truet med å falle ned fra taket.

Klager viser videre til at de har gode rutiner for å kontrollere snømengden på taket, og har installert både snøfangere og varmekabler.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Sekretariatet mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø og istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp når det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Klager påpeker at dersom Brann- og redningsetaten (BRE) hadde oppfattet deres to-tre små istapper som farlige, burde de ha slått ned disse. Det vises på bildene at Schleppegrells gt. nr. 10 også hadde istapper langs hele bygningen, og klager lurte på om det er ilagt bot for disse.

Faglig sekretariat har ikke foranledning til å kommentere på den ryddejobben Brann- og redningsetaten utførte, eller hvilke vurderinger denne etaten gjorde. BRE kan tilkalles for å utøve akutt fjerning av snø og is på tak, men dette er ikke en forutsetning for å konstatere brudd på politivedtekten, og BREs vurdering av faregraden er heller ikke avgjørende. Når det gjelder henvisningen til nabogården, har dette heller ikke relevans for spørsmålet om illeggelse av miljøgebyr til eier av Schlepperegrels gate 8. Sekretariatet viser imidlertid til at Bymiljøetaten ila tre miljøgebyr under den samme kontrollen, slik at det ikke er noen grunn til å mistenke ulik behandling av gårdeierne.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3103012 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper hengende fra taket, og det ikke var satt opp avvisere.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager avviser Bymiljøetatens påstand om at det hang istapper langs hele bygningen, og påstanden om at det er holdeplass på begge sider. De omtalte trikkestoppe er langt unna klagers bygård. Klager anfører at det kun henger en liten istapp midt på bygget, og to-tre små istapper på høyre side av bygget, som hang trygt i snøfangeren.

Klagenemnda vil for det første understreke at det ikke er avgjørende om det er trikkestopp eller busstopp rett utenfor bygården. Avgjørende er om snø eller is truer med å falle mot *offentlig sted*. Det kan, etter nemndas syn, ikke være tvil om at fortauet utenfor Schlepperegrels gate 8 er et offentlig sted.

Videre vil klagenemnda bemerke at det av Bymiljøetatens bilder tydelig går fram at det var en ikke ubetydelig mengde snø på taket, i tillegg til flere istapper. Det har ikke betydning for

gyldigheten av ileggelsen om det var snakk om istapper *langs hele bygningen*, slik det står beskrevet på miljøgebyret, og som klager bestrider, eller om det var snakk om noen istapper midt på og på siden av bygningen. Avgjørende er at det faktisk var istapper på taket som truet med å falle ned. Istappene hang ned fra taket, og det vises også et overheng av snø utenfor snøfangerne. Klagenemnda mener det går klart fram av bildene at både snø og is truet med å falle ned fra taket.

Klager viser videre til at de har gode rutiner for å kontrollere snømengden på taket, og har installert både snøfangere og varmekabler.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Klagenemnda mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø og istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp når det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Klager påpeker at dersom Brann- og redningsetaten (BRE) hadde oppfattet deres to-tre små istapper som farlige, burde de ha slått ned disse. Det vises på bildene at Schleppegrells gt. nr. 10 også hadde istapper langs hele bygningen, og klager lurte på om det er ilagt bot for disse.

Klagenemnda har ikke foranledning til å kommentere på den ryddejobben Brann- og redningsetaten utførte, eller hvilke vurderinger denne etaten gjorde. BRE kan tilkalles for å utøve akutt fjerning av snø og is på tak, men dette er ikke en forutsetning for å konstatere brudd på politivedtekten, og BREs vurdering av faregraden er heller ikke avgjørende. Når det gjelder henvisningen til nabogården, har dette heller ikke relevans for spørsmålet om ileggelse av miljøgebyr til eier av Schleppegrells gate 8. Klagenemnda viser imidlertid til at Bymiljøetaten ila tre miljøgebyr under den samme kontrollen, slik at det ikke er noen grunn til å mistenke ulik behandling av gårdeierne.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 528 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3100916 (201902026) - Huitfeldsgate 9 AS

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 29.08.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100916 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 6. februar 2019 ble det i Osterhaus gate nr. 14 observert istapper som hang ned fra taket. Det var satt opp en innretning som skulle hindre fotgjengere å ferdes under istappene, men Bymiljøetatens betjent vurderte at denne innretningen ikke var tilstrekkelig egnet til dette formålet. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 3). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Bymiljøetaten har identifisert Huitfeldts gate 9 AS som ansvarlig gårdeier. Huitfeldts gate 9 AS, ved styreleder Lars Barfod, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 14. februar 2019. Klage ble fremmet 26. februar 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

Klagers anførsler

Klager anfører at de kontaktet flere firmaer for å få fjernet istappene, men det var ingen som hadde kapasitet. Samme dag som bildet ble tatt, fikk klager kontakt med Lavprisliftutleie som hadde mulighet til å fjerne istappene. Normalt er dette en lengre prosess i og med at bilene under må fjernes først.

Istappene ble fjernet samme dag, uten søknad om å sette opp skilt som hindret biler å parkere under. Klager mener derfor at de utførte sikringsarbeidet så fort som praktisk mulig.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet og sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke innretningen som var satt opp tilstrekkelig for å varsle fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen, og viser hvordan det er forsøkt varslet fra gårdeiers side.

Etter Bymiljøetatens syn var gårdeiers varsling ikke tilstrekkelig «tydelig» i denne saken, slik politivedtekten § 4-1 krever.

Stengsler som står på skrå opp mot husveggen med kjegler ytterst gir ikke samme varslingseffekt som avvisere montert på husveggen. Denne innretningen gir ikke et klart og entydig varsel om at ferdsel på fortauet utenfor bygården er forbundet med fare. En slik innretning kan riktignok hindre ferdsel på deler av området foran bygården, men retter ikke nødvendigvis fotgjengerens oppmerksomhet mot taket, slik de mer standardiserte veggmonterte avviserne gjør.

På bakgrunn av dette mener Bymiljøetaten at innretningen som var benyttet, ikke tilfredsstilte kravet som stilles til avvisere i politivedtekten § 4-1, da de ikke gjorde det «tydelig» at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe.

Bymiljøetaten bemerker også at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 12. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100916 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift

nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper hengende fra taket, og fordi den innretningen gårdeier hadde satt opp for å varsle forbipasserende ikke ble ansett for å være god nok.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager har anført at det var vanskelig å få tak i firmaer for å få fjernet istappene, og at de utførte sikringsarbeidet så raskt som mulig. Faglig sekretariat understreker at miljøgebyr i dette tilfellet ikke ble ilagt på grunn av for sent utført rassikring, men fordi den innretningen som var satt opp for å varsle forbipasserende ikke ble ansett å tilfredsstille politivedtektens krav til varsling.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp standardiserte avvisere, men annen innretning for å varsle, som ikke ble ansett som tilstrekkelig. Det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere, eller lignende innretning, skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Sekretariatet mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at store istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted. Spørsmålet er om den innretningen klager hadde satt opp gjorde det «tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe» i henhold til politivedtekten § 4-1 første ledd første setning.

Bybetjentens bilder viser at klager hadde satt opp to sperrebånd på skrått ned fra veggen under området der istappene hang. Faglig sekretariat mener at denne innretningen ikke oppfyller politivedtektens krav til tydelighet. Innretningen kan til en viss grad hindre gående fra å gå direkte under istappene, men er ikke egnet til å rette fotgjengernes oppmerksomhet mot taket, slik standardiserte veggmonterte avvisere gjør. Selv om det ikke er et krav at det brukes standardiserte avvisere, må det oppstilles som et krav at innretningen vil gi fotgjengerne en forståelse av hva faren er. Snø, eller store istapper som i dette tilfellet, vil kunne rase fra hustak raskt og uventet. Avvisere eller lignende innretning er ment å forberede forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med slik rasfare. Sekretariatet mener at den innretningen klager hadde satt opp ikke ga fotgjengerne et slikt varsel, og dermed ikke tilfredsstilte det krav som stilles til varsling etter politivedtekten § 4-1.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 6. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3100916 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert istapper hengende fra taket, og fordi den innretningen gårdeier hadde satt opp for å varsle forbipasserende ikke ble ansett for å være god nok.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager har anført at det var vanskelig å få tak i firmaer for å få fjernet istappene, og at de utførte sikringsarbeidet så raskt som mulig. Klagenemnda understreker at miljøgebyr i dette tilfellet ikke ble ilagt på grunn av for sent utført rassikring, men fordi den innretningen som var satt opp for å varsle forbipasserende ikke ble ansett å tilfredsstille politivedtektens krav til varsling.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp standardiserte avvisere, men annen innretning for å varsle, som ikke ble ansett som tilstrekkelig. Det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere, eller lignende innretning, skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Klagenemnda mener det går tydelig fram av Bymiljøetatens bilder at det var fare for at store istapper kunne falle ned fra taket mot offentlig sted. Spørsmålet er om den innretningen klager hadde satt opp gjorde det «tydelig at ferdseieren er forbundet med fare eller ulempe» i henhold til politivedtekten § 4-1 første ledd første setning.

Bybetjentens bilder viser at klager hadde satt opp to sperrebånd på skrått ned fra veggen under området der istappene hang. Klagenemnda mener at denne innretningen ikke oppfyller politivedtektens krav til tydelighet. Innretningen kan til en viss grad hindre gående fra å gå direkte under istappene, men er ikke egnet til å rette fotgjengernes oppmerksomhet mot taket, slik standardiserte veggmonterte avvisere gjør. Selv om det ikke er et krav at det brukes standardiserte avvisere, må det oppstilles som et krav at innretningen vil gi fotgjengerne en forståelse av hva faren er. Snø, eller store istapper som i dette tilfellet, vil kunne rase fra hustak raskt og uventet. Avvisere eller lignende innretning er ment å forberede

forbipasserende på at ferdsel på fortauet er forbundet med slik rasfare. Klagenemnda mener at den innretningen klager hadde satt opp ikke ga fotgjengerne et slikt varsel, og dermed ikke tilfredstilte det krav som stilles til varsling etter politivedtekten § 4-1.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01687]

Sak 529 Klage over ilagt miljøgebyr nr. 3104252 - Frognerveien 9 B (201901943)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 02.09.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4. februar 2019, om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104252 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 4. februar 2019 ble det i Frognerveien 9B observert et overheng av snø og is på takrenne og tak. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 3). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Bymiljøetaten har identifisert SHE-Oslo AS, som inngår i et konsern med blant annet Carucel Eiendom, som ansvarlig gårdeier. SHE-Oslo AS, ved eiendomsforvalter Emil Thompson, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 11. februar 2019. Klage ble fremmet 4. mars 2019, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

Klagers anførsler

Klager anfører at de har vaktmestertjeneste på eiendommen gjennom ISS, som er på eiendommen daglig. En del av vaktmesterens arbeidsinstruks er å sjekke for snø, istapper og lignende for å ivareta sikkerheten på eiendommen. Samtidig foretar klager flere runder gjennom vinteren, rettet mot kun fjerning av snø, istapper og lignende, på alle deres eiendommer. De hadde en ekstraordinær gjennomgang av alle eiendommer i uke 5 og 6.

Klager anfører videre at det ikke fremkommer tydelig hva som er bakgrunnen for illeggelsen. Det står kun «Foto, ikke oppsatt avvisere, ikke ryddet tak for snø og is». Vaktmesteren som var på eiendommen denne dagen observerte ikke noe snø eller is fra taket som stod i fare for å rase. Klager mener det er gjort en feil vurdering ved illeggelsen, og at det er manglende dokumentasjon på bakgrunnen for illeggelsen.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten.

Dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, plikter gårdeier å sette opp avvisere på stedet, og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. I dette tilfellet var ikke avvisere satt opp for å informere fotgjengere om at det var rasfare fra taket på eiendommen, og på bakgrunn av dette ble det ilagt et miljøgebyr. Bybetjentens beskrivelse av forholdene på stedet og de vedlagte bilder dokumenterer at det forelå fare for takras ved illeggelsen.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Det ligger også en kolonialbutikk i første etasje. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 8. mars 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104252 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av snø og is på takrenne og tak, og det ikke var satt opp avvisere for å varsle forbipasserende om faren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at det er uklart hva som er bakgrunnen for illeggelsen av miljøgebyret, og viser til den korte kommentaren som er skrevet på selve gebyret. Faglig sekretariat viser til at grunnlaget for miljøgebyr først og fremst dokumenteres ved bybetjentens bilder. Bybetjentens kommentarer på miljøgebyret supplerer dette. I dette tilfellet stod det at taket ikke var ryddet for snø og is, og at det ikke var satt opp avvisere.

Klager viser til at de har vaktmester som sjekker for snø, is og lignende, og at gårdeier foretar flere runder gjennom vinteren rettet mot fjerning av snø og istapper.

Faglig sekretariat viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket når snø eller is truer med å falle. Sekretariatet mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø og is kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp når det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 4. februar 2019 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3104252 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret

ble ilagt fordi det ble observert et overheng av snø og is på takrenne og tak, og det ikke var satt opp avvisere for å varsle forbipasserende om faren.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen håndheves derfor strengt.

Klager anfører at det er uklart hva som er bakgrunnen for ileggelsen av miljøgebyret, og viser til den korte kommentaren som er skrevet på selve gebyret. Klagenemnda viser til at grunnlaget for miljøgebyr først og fremst dokumenteres ved bybetjentens bilder. Bybetjentens kommentarer på miljøgebyret supplerer dette. I dette tilfellet stod det at taket ikke var ryddet for snø og is, og at det ikke var satt opp avvisere.

Klager viser til at de har vaktmester som sjekker for snø, is og lignende, og at gårdeier foretar flere runder gjennom vinteren rettet mot fjerning av snø og istapper.

Klagenemnda viser til at gårdeier etter politivedtekten *straks* skal sette opp avvisere, og deretter *snarest* rydde taket for snø eller is. Bestemmelsen i politivedtekten innebærer med andre ord en handlingsplikt for gårdeier så snart snø eller is truer med å falle ned. I dette tilfellet var det ikke satt opp avvisere, og det ble på denne bakgrunn ilagt et miljøgebyr. Avvisere skal henges opp for at fotgjengere og andre skal gjøres oppmerksom på den fare eller ulempe som er forbundet med å ferdes under taket, når snø eller is truer med å falle. Klagenemnda mener det går tydelig fram av bildene at det var fare for at snø og is kunne falle ned fra taket mot offentlig sted, og gårdeier skulle ha hengt opp avvisere i påvente av at taket ble ryddet.

Klagenemnda har forståelse for at det kan være krevende å overholde pliktene som følger av politivedtekten. Bestemmelsene som omhandler fare for at snø eller is faller fra tak mot offentlig sted, skal sikre trygg ferdsel, og det er derfor viktig at de overholdes. Det er viktig at hustak holdes ryddig for å unngå ulykker. Dette krever regelmessig oppfølging fra gårdeier, og at avvisere henges opp når det er fare for ras, slik at fotgjengere blir oppmerksomme på denne faren.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01990]

Sak 566 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 29. oktober 2019

Saken gjelder:

Protokollen blir godkjent ved møtets slutt.

